

Султонова Гулором яке аз чавонзанони зебову хунарманди маъюб буда, дар чамоати шахраки Мехнатободи ноҳия бо модари нафакахӯр ва хохараш зиндагонӣ менамояд. Вучуди Гулором тимсоли ибрат барои ҳар як мардуми шаҳрак мебошад. Зеро бо вучуди бархӯрд бо мушту лағадҳои бешафкати зиндагӣ руҳафтода нагашта, зиндагиро дӯст медорад, ҳаваси зистанро дорад. Дар ҷои нишастааш гуркориҳо намуда, ҳамаро ба хайрат меғузорад. Расму анъанаи аҷдодони худро зинда нигоҳ дошта, бо қуроқдӯзӣ машхул мебошад. Дӯхтаҳои ӯ харидорони зиёд дорад. Дар “Соли рушди сайёҳӣ ва ҳунари мардумӣ” маҳсули меҳнати мӯшикофонаи худро дид. Маҳсули меҳнати дастии ӯ дар вилоят ба гирифтани ГРАНТИ Раиси вилоят сабаб шуд. Маблағи ба дастмадаашро барои инкишоф ва тақмили ҳунари худ сарф намуда, айни ҳол ба духтарони маҳалла ин ҳунари миллиро омӯхта истодааст. Бо вучуди маъюбияш ғоидаи худро ба мардум расонида истодааст. Мардуми шаҳрак низ ҳамеша ӯро аз ҷиҳати моддиву маънавӣ қўмак мерасонанд. Дар ҳар иду айём хабаргирӣ холи ӯ ҳастанд. Ин замони дар саросари кишварамон “Рӯзи маъюбон” қайд карда шуда истодааст. Аз ин рӯ мон низ барои худ зарур донистем аз ин зани маъюби хунарманд ёд кунем. Мардуми мо аз азал дастгирӣ ғамшарикӣ ғтимону маъюбон буданд. Мо идомадиҳандагони ин амали эшон ҳастем. Бояд онҳо ҳеҷ ғоҳ худро номурод надонанд, зеро мо Пешвоя дорем, ки ҳамеша ин ғуна шаҳсонро дар мадди назари худ қарор додаанду ҳамеша дастгирӣшон менамоянд.

